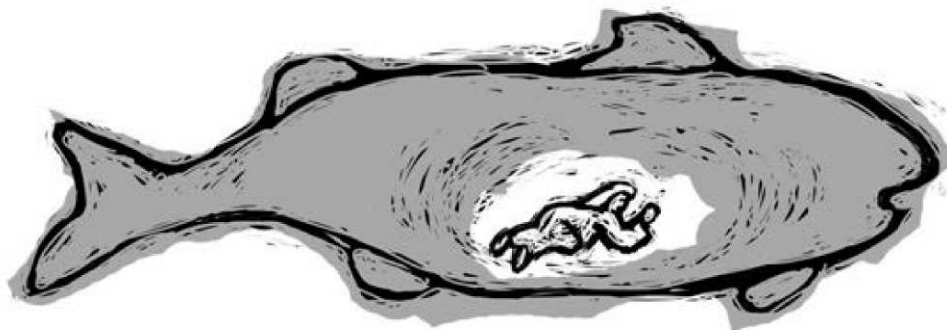

Sẵn Lòng Tha Thứ (Giô-na)

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Giô-na 1-4; Thi thiên 139:1-12; Ê-sai 42:5; Khải huyền 10:6; Ma-thi-ơ 12:39-41; 2 Sử Ký 36:15-17.*

Câu Gốc: “Nhưng tôi, tôi sẽ dùng tiếng cảm tạ mà dâng của lễ cho Ngài; Tôi sẽ trả sự tôi đã hứa nguyện. Sự cứu đến từ Đức Giê-hô-va” (Giô-na 2:9).

Tư Tưởng Quan Trọng: Sách Giô-na cho thấy rằng Đức Chúa Trời sẵn lòng tha thứ cho kẻ khác hơn là chúng ta sẵn lòng tha thứ người khác.

Câu chuyện của Giô-na là một trong những câu chuyện nổi tiếng nhất của Kinh Thánh. Đây là nhà tiên tri mà Đức Chúa Trời đã giao cho ông hãy đi cảnh báo dân thành Ni-ni-ve rằng họ sẽ bị hủy diệt. Giô-na nghĩ vì dân thành này, không phải là người Hê-bơ-rơ, khi nghe ông giảng, sẽ ăn năn tội lỗi họ và họ sẽ được Đức Chúa Trời tha tội cho họ. Là một nhà tiên tri thật, Giô-na biết chương trình của Chúa là cứu Ni-ni-ve. Có lẽ vì vậy mà ông tìm cách đi trốn để không phải “bị” đi giảng cho dân thành Ni-ni-ve. Nhưng rồi Giô-na đổi ý và vâng lệnh Đức Chúa Trời.

Sự rao giảng của Giô-na mang lại kết quả tốt đẹp, toàn dân thành Ni-ni-ve tin lời giảng của ông và họ ăn năn. Trong khi những sự giảng dạy, cảnh báo tương tự khi giảng cho Y-sơ-ra-ên và Giu-đa lại không mang lại kết quả giống vậy. Sách Giô-na cho chúng ta những bài học quan trọng. Câu chuyện của sách này cho thấy Đức Chúa Trời đã kiên nhẫn đợi chờ chỉ dạy cho nhà tiên tri cứng đầu và suy nghĩ hạn hẹp này biết ân điển, nhân từ, và tha thứ thật sự có nghĩa là gì.

Nhà Tiên Tri Bất Tuân (Giô-na 1)

Chúng ta không biết nhiều về tông tích của tiên tri Giô-na. 2 Các Vua 14:25 cho thấy rằng ông sống trong vùng miền bắc của Y-sơ-ra-ên và ông hầu việc Chúa vào khoảng thế kỷ thứ 8 TC. Cũng cùng câu này có nói thêm rằng Giô-na nói tiên tri rằng biên cương của Y-sơ-ra-ên sẽ lớn rộng thêm.

Ni-ni-ve là một trong những thành phố lớn và huy hoàng nhất của xứ A-si-ri. Đây là một quốc gia hùng cường nhờ vị trí nằm bên sông Ti-rơ. Dân thành này, đối với Chúa, rất quan trọng, vì Ngài đã dựng nên họ. Đức Chúa Trời là Chúa Tể của tất cả mọi dân, mọi nước. Vì lẽ ấy Ngài sai Giô-na đi rao giảng cho dân thành ấy biết rằng nếu họ không thay đổi cách sống của họ, Ngài sẽ hủy diệt họ (Giô-na 1:2).

Sự độc ác của người A-si-ri đã được sử sách ghi chép. Khoảng 100 năm sau thời Giô-na, tiên tri Na-hum đã gọi Ni-ni-ve là “thành máu . . . đầy sự dối trá và cướp bóc” (Na-hum 3:1). Giô-na đã được sai đi giảng về sự đẹp Đức Chúa Trời có cho dân thành này. Có thể sợ hãi hoặc lòng ghét bỏ dân thành này mà Giô-na đã không muốn làm theo lệnh Chúa và lên tàu đi trốn sang tận xứ Tạc-sê.

Giô-na chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời vì ông không muốn làm theo ý Chúa. Ngày hôm nay người ta cũng có nhiều lý do khác nhau để trốn tránh Chúa. Có người làm vậy vì họ không biết Chúa nhiều. Có người vì không muốn chấp nhận cái tư tưởng rằng có Chúa và Lời của Ngài. Mỗi lý do có thể khác nhau, nhưng chung qui là họ từ chối không vâng lời Ngài. Khi không tin rằng có Chúa, tấm lòng và tư tưởng người ta không cảm thấy tội lỗi về cách sống của họ. Bởi vì không có Chúa thì mình có quyền muốn làm gì thì làm. Nhưng cũng có những người tin Chúa, nhưng họ tránh Chúa khi Ngài kêu gọi họ phải làm những điều mà họ không muốn làm.

Đọc Thi thiên 139:1-12. Các lời cầu nguyện này có sứ điệp nào cho chúng ta? Lòng bạn nghĩ gì khi nghe chân lý của các lời này? Hay hãy nghĩ cách khác: chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời không chỉ thấy tất cả mà Ngài còn biết cả tư tưởng và lòng chúng ta. Chúng ta có sống trong niềm ghi nhớ ấy luôn luôn không? Hay chúng ta cố không nghĩ đến sự thật ấy? Hay có lẽ, chúng ta quá xem thường điều ấy nên ý tưởng ấy cũng chẳng ảnh hưởng gì trong cách sống của mình? Dẫu lý do nào, bạn nghĩ bạn có hành động và có thái độ khác không nếu bạn nhớ tới sự thật rằng Chúa biết hết mọi tư tưởng của lòng bạn?

Một Người Đành Làm Chứng Đạo Dầu Không Muốn (Giô-na 1:9)

Câu chuyện trong Giô-na 1 cho chúng ta thấy các thủy thủ người ngoại tích cực trong niềm tin của họ, còn tiên tri Giô-na thì lại thiếu sự phấn khởi trong niềm tin của mình. Những người ngoại này tuy tin vào đủ mọi thần, nhưng họ biểu lộ một niềm tin chân thật và kính sợ Đức Giê-hô-va khi họ kêu cầu Ngài. Và họ cũng bày tỏ lòng nhân từ đối với một tội tớ của Ngài là tiên tri Giô-na, bằng cách cố gắng chèo chống chiếc tàu của họ trở lại đất liền. Nhưng cuối cùng họ đồng ý với Giô-na rằng ông là người đáng phải bị quăng xuống biển. Khi điều này xảy ra, thì cơn bão và sóng gió bèn im lặng, và các người thủy thủ dâng một của lễ hy sinh cho Đức Giê-hô-va và chúc tụng Ngài.

Giô-na nói rằng ông hầu việc Đức Giê-hô-va. Trong câu 9, ông làm chứng và nói cho người ta biết Đức Giê-hô-va là Đấng như thế nào? Điều quan trọng nào ông đã nói về Ngài? Cũng đọc Khải huyền 14:7; Ê-sai 42:5; và Khải huyền 10:6.

Giô-na đã xưng nhận đức tin của mình. Ông làm chứng rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa đã tạo dựng trời, đất và biển. Điều xưng nhận này cho thấy việc ông chạy trốn Chúa thật vô ích. Khi cơn bão liền ngừng thổi sau khi các thủy thủ quăng Giô-na vào biển cho thấy là Đức Giê-hô-va là Đấng Tạo Hóa, và Ngài có quyền cai trị trên biển cả. Điều này lại làm các người thủy thủ càng tin Chúa và kính sợ Ngài càng hơn. Kinh Thánh không ghi lại họ giữ được niềm tin trong Chúa bao lâu; nhưng chắc chắn là họ đã học được bài học về Ngài là ai qua kinh nghiệm ấy.

Chúng ta không bao giờ hiểu hết mọi sự diệu kỳ của thế giới chung quanh chúng ta. Bao nhiêu điều huyền nhiệm xảy ra và tồn tại trên mặt đất ngoài sự hiểu biết và cảm nhận của chúng ta. Với cá nhân bạn, bạn nghĩ gì về những điều mà Đấng Tạo Hóa đã tạo dựng?

Bài Ca Tụng Ngợi Của Giô-na (Giô-na 2)

Khi Giô-na bị quăng xuống biển, một con cá lớn đã vâng lệnh Đức Chúa Trời đến và nuốt ông. Lúc ấy Giô-na nghĩ là chỉ có chết mới tránh khỏi chức vụ đi giảng đạo Chúa cho thành Ni-ni-ve. Nhưng con cá lớn ấy chính là dụng cụ Chúa dùng để cứu Giô-na.

Câu chuyện này cho chúng ta thấy phép lạ diệu kỳ Đức Chúa Trời đã thực hiện. Có người cười ngạo cho rằng chuyện Giô-na bị cá nuốt là chuyện không thật. Nhưng chúng ta biết, chính Đức Chúa Giê-su đã xác nhận chuyện Giô-na khi Ngài dùng chuyện ấy để làm thí dụ về sự chết và sống lại của Ngài (Ma-thi-ơ 12:40).

Đọc Giô-na 2. Toàn đoạn này được xem là bài ca tụng ngợi của Giô-na. Ông nói gì trong bài ca này? Ông đã học được bài học nào? Chúng ta học được nguyên tắc nào qua đoạn này?

Bài ca của Giô-na là lời vui mừng rằng ông đã được cứu thoát từ lòng biển sâu. Ông nhớ lại lời cầu nguyện của ông kêu xin Chúa cứu ông khi ông chìm sâu vào lòng biển và tưởng là mình chắc sẽ chết. Nhưng Chúa đã cứu ông và ông cảm tạ Chúa vì Ngài đã cứu ông.

Lời hứa của Chúa với Giô-na rằng ông sẽ dâng của lễ hy sinh tạ ơn Ngài. Ông cảm tạ Chúa vì ông biết mình đáng bị chết; nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ lòng nhân từ Ngài. Giô-na đã bất tuân; nhưng ông vẫn tin rằng mình vẫn trung thành với Chúa vì ông không phạm tội thờ lạy thần khác. Giô-na có thể có những yếu đuối của con người, nhưng ông vẫn quyết tâm và cố gắng trung tín với Đức Chúa Trời trong chức vụ Chúa đã kêu gọi ông đi làm tiên tri cho Ngài.

Hãy nhớ lại một kinh nghiệm nào mà bạn thấy rõ ràng là bàn tay của Đức Chúa Trời đã làm việc trong đời bạn. Tại sao rất dễ cho chúng ta quên mất những điều diệu kỳ mà Chúa đã làm cho mình, hay đã dùng để dạy dỗ chúng ta? Tại sao cũng rất dễ cho chúng ta quên những sự diệu kỳ ấy ngay cả trong những khi chúng ta gặp hoạn nạn?

Một Công Tác Hoàn Tất Hoàn Mỹ

Giô-na đã làm chứng về Chúa và làm cho những người thủy thủ ngoại đạo biết, tin, và kính sợ Đức Chúa Trời. Rồi ông rao giảng về Ngài cho dân thành Ni-ni-ve và gặp kết quả tốt đẹp. Ông không phải là một con người hoàn toàn, nhưng ông đã mang lại sự đổi lòng cho rất nhiều người chưa biết Chúa.

Đọc Ma-thi-ơ 12:39-41 và 2 Sử Ký 36:15-17. Các câu này dạy gì cho chúng ta rằng sự ăn năn là điều rất quan trọng?

Hãy thử tưởng tượng một vua A-si-ri đã hạ mình và đổ tro trên đầu để cầu xin Đức Chúa Trời tha tội. Đây là một hình ảnh đối chọi với hình ảnh các nhà lãnh đạo kiêu ngạo của Y-sơ-ra-ên và dân của họ từ chối không chấp nhận sự ăn năn khi nghe các tiên tri của Ngài kêu gọi họ. Sự ăn năn của dân thành Ni-ni-ve kết luận về ân điển và sự tha thứ mà Đức Chúa Trời sẵn lòng ban bố cho mọi người.

“Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng nhân lành. Với lòng kiên nhẫn và nhân từ, Ngài sẵn lòng tha thứ những kẻ đã vi phạm điều răn Ngài. Nhưng trong thời đại của chúng ta sống đây, mọi người đều đã được cho không biết bao nhiêu là cơ hội để biết điều răn Chúa qua Kinh Thánh, Đức Chúa Trời không thể hài lòng với những thành phố đầy dẫy tội lỗi và bạo động. Nếu người dân của các thành phố này không ăn năn như dân thành Ni-ni-ve ngày xưa, thì còn nhiều sứ điệp của Giô-na cần phải được giảng ra cho họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, số ngày 18 tháng 10, 1906.

Đọc Giô-na 3:5-10. Các câu này cho thấy sự thật lòng ăn năn là như thế nào? Chúng ta có thể áp dụng cùng tư tưởng này trong đời sống chúng ta như cách nào?

Được Tha Thứ Nhưng Không Có Lòng Tha Thứ (Giô-na 4)

Đọc Giô-na 4. Các bài học rất quan trọng nào Giô-na đã học được? Tinh thần đạo đức giả của ông đã được phê diễn như thế nào?

Đoạn này cho chúng ta thấy những điều rất đáng ngạc nhiên về nhà tiên tri. Ông thà chết chứ không muốn đi truyền giảng về ân điển và sự tha thứ của Đức Chúa Trời. Không lâu trước đây ông đã bày tỏ lòng vui mừng và tri ân của mình với sự che chở và cứu vớt của Đức Chúa Trời (Giăng 2:7-9). Nhưng bây giờ nhìn thấy thành Ni-ni-ve được cứu và sống, thì ông chỉ muốn chết cho rồi (Giô-na 4:2, 3).

Không như Giô-na, qua Kinh Thánh, chúng ta biết Đức Chúa Trời là Đấng “không lấy sự kẻ dữ chết làm vui, nhưng vui về nó xây bỏ đường lối mình và được sống” (Ê-xê-chi-ên 33:11). Giô-na và các người dân đồng xứ của ông rất vui mừng khi Đức Chúa Trời bày tỏ lòng nhân từ của Ngài đối với Y-sơ-ra-ên. Nhưng họ muốn Đức Chúa Trời phải giận dữ với kẻ thù của họ. Nhưng qua sứ điệp của Kinh Thánh, chúng ta thấy Kinh Thánh không cổ võ cho tấm lòng như vậy.

Qua những lỗi lầm của Giô-na, chúng ta học được bài học nào? Tấm lòng chúng ta ảnh hưởng thế nào con đường chúng ta cùng đi với Chúa?

Bài học rõ ràng nhất trong sách Giô-na là ân điển của Đức Chúa Trời và sự tha thứ của Ngài lớn rộng hơn của chúng ta nhiều. Làm cách nào để chúng ta học và cố gắng để mình có thể nhân từ hơn và dễ tha thứ hơn đối với những người không đáng nhận lãnh ân điển và tha thứ, như cách Đức Chúa Trời đã đãi Giô-na và dân thành Ni-ni-ve vậy?

Thứ Sáu * 10 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Bất cứ lúc nào họ cần, dân của Đức Chúa Trời có thể kêu cầu sự trợ giúp của Ngài. Điều quan trọng không phải là sự đỗi bại của Ni-ni-ve là gồm ghê dường nào; mà điều quan trọng là Đức Chúa Trời đã đổ sự nhân từ Ngài xuống cho họ khi họ kêu xin Ngài. Cho dầu Ni-ni-ve tội tệ và tối tăm đến cách nào, nó cũng có thể được biến đổi thành đền thờ nhờ một người tin đã hết lòng cầu nguyện cho nó.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, bộ 4, trang 1003.

“Giô-na đã không hiểu được tại sao Đức Chúa Trời muốn cứu thành Ni-ni-ve. Nhưng Giô-na đã vâng lệnh Chúa và đi cảnh báo cho dân thành này. Lời tiên tri của ông về sự hủy diệt thành ấy có thể gánh chịu đã không thành tựu, nhưng sứ điệp cảnh cáo họ là đến từ Đức Chúa Trời. Và sứ điệp cho dân thành Ni-ni-ve đã mang lại kết quả tốt như Đức Chúa Trời đã dự định. Vinh hiển của ân điển Ngài đã chiếu dội qua dân thành Ni-ni-ve.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 272, 273.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Sách Giô-na dạy rằng Đức Chúa Trời toàn quyền quản trị thiên nhiên. Thử tưởng tượng nếu bạn có người quen đã mất người thân yêu vì một trận thiên tai. Thì bạn giải thích thế nào với họ rằng Đức Chúa Trời vẫn còn quyền cai trị trong thiên nhiên đầu thiên tai vẫn tiếp tục diễn ra và có thể làm bao người mất mạng?
- 2 Đọc chuyện ngụ ngôn về kẻ đầy tớ không tha thứ trong Ma-thi-ơ 18:21-35. Đức Chúa Giê-su đã so sánh Đức Chúa Trời với một vị vua tức giận đã quăng kẻ đầy tớ mà người đã từng tha thứ và tù? Có thể nào Đức Chúa Trời đã tha thứ và rồi lấy lại sự tha thứ ấy chẳng? Nhiều Cơ Đốc nhân không tin rằng Ngài tha thứ rồi lại đổi ý. Là hội thánh, bạn nghĩ sao, và tại sao?